

Bluff och svek från Damberg?

Regeringen med närings- och innovationsminister Mikael Damberg i spetsen satsar 80 miljoner kronor för att väcka intresset för de immateriella tillgångarna. Satsningen sker i första hand via innovationsmyndigheten Vinnova och Patent- och Registreringsverket (PRV). På näringsdepartementets hemsida och i massmedia informerar regeringen om satsningen på immateriella tillgångar, PRV håller kurser i ämnet immateriella rättigheter och Vinnova delar ut värdecheckar till små- och medelstora företag som lyssnar till lockropen.

Har Damberg en aning om vad de immateriella tillgångarna omfattas av och hur ägarna till dessa kan försvara sina tillgångar i rättsliga tvister? Denna fråga ställer jag efter att ha förlorat i en tvist med verksamheter som faller under Dambergs ansvarsområde, vilket i detta fall är Vinnova och den statliga Stiftelsen Industrifonden.

Jag riktade skadeståndstalan mot Industrifonden efter att det framkommit entydiga bevis för att Industrifonden var en av tre parter som hade kapat min koncern System 3R. Industrifonden var vid tidpunkten enligt avtal och förordnande förhindrad att förvärva aktier i min koncern. Därtill kan läggas att Industrifonden inte någon gång på begäran har kunnat uppvisa något förvärsavtal för den aktuella aktieposten om 30.000 aktier, med marknadsvärdet **58 miljoner kronor**.

Industrifondens styrelseordförande vid tidpunkten för tvisten var generaldirektören för Vinnova, Charlotte Brogren. Dessutom satt ett kansliråd från näringsdepartementet, Katarina Green, som styrelseledamot i samma styrelse. Därmed borde det i Industrifondens styrelse råda full kännedom om satsningen på de immateriella tillgångarnas värde och betydelse. Därmed borde man dra slutsatsen att samma sak gäller också inom Industrifondens verksamhet. Därmed borde man åtminstone ha försökt att visa förståelse för mina krav på ersättning för de stulna aktierna inklusive de immateriella tillgångarna.

Jag hade skapat min globala industrikoncern grundad på egna immateriella rättigheter (patent, varumärken mm) och i övrigt ett helt unikt koncept av immateriella tillgångar inom utveckling, produktion, marknadsföring, organisation och ledarskap. Det hade resulterat i System 3R-koncernens ledande position inom sitt aktuella område på den globala marknaden.

Efter kapningen inledde jag skadeståndstalan mot de två involverade bankerna, Sparbanken Sverige AB och Nordbanken AB. Båda bankerna, vilka vid tidpunkten för kapningen var i djup kris, hade låtit sig manipuleras av kaparna och ingick ett hemligt avtal om att lägga beslag på företaget bakom ryggen på mig som ägare. När bankerna insåg att de hade blivit grundlurade av kaparna valde de att träffa förlikningar som gav mig viss ersättning för deras medverkan till stölden av företaget. Dock fick jag ingen ersättning för förlorad egendom. Marknadsvärdet uppgick till cirka 175 miljoner kronor.

Om nu Damberg verkligen på allvar förstår det här med de immateriella tillgångarnas värde och betydelse för företagets värdering, utveckling och konkurrenskraft, då borde detta fått genomslag i den tvist jag förde med den statligt kontrollerade Stiftelsen

Industrifonden. Den gällde ersättning bl.a. för mina immateriella tillgångar. Tyvärr står Damberg antingen för en ren bluff eller också ett medvetet svek av den grövsta formen.

Jag förlorade tvisten mot Industrifonden och dömdes att bära deras rättegångskostnad på ca 4.3 miljoner kronor (vilka hade stigit till ca 5 miljoner kronor när kronofogden slutligen lade beslag på min fastighet för att reglera skulden). Därtill kommer det egna ombudets kostnads på samma nivå.

Industrifonden hade outsourcat försvaret till ombud och vittnen som, förutom att rädda sitt eget skinn, hade som enda mål att krossa mig efter att de hade förlorat i en mellandom. Samtidigt som Damberg är av uppfattningen att 80 % av ett företags marknadsvärde utgörs av immateriella tillgångar så har Industrifonden undanhållit dessa tillgångar genom falsk skriftlig och muntlig bevisning.

Immateriella tillgångar till ett värde av ca 100 miljoner kronor har i ett hemligt avtal med bankerna åsatts värdet **"kostnadsfritt"** och aktierna fick det symboliska värdet **1 krona**. Det var ett igång varande lönsamt företag med stor utvecklingspotential. Det var väl rustad inför den begynnande konjunkturuppgången som redan hade visat sig på USA-marknaden. Det var också något som kaparna stolt flaggade med i en skrivelse till marknaden redan i april 1994, d.v.s. två månader efter genomförd kapning, citat:

"Vi på System 3R ser framtiden an med stor tillförsikt. Vårt produktprogram och vår marknadsorganisation har en mycket stark ställning inom vår bransch. Det bevisas bland annat av att vår försäljningsvolym på USA-marknaden ökade med 32 % från år 1992 till år 1993. System 3R-koncernen är konsoliderat lönsam med en avkastning om ca 12 % på totalt arbetande kapital."

Detta är alltså kaparnas lovsång över vad jag hade skapat under 25 år som innovatör och entreprenör. Det är sammanfattat i företagspresentationen System 3R. Det var mitt livsverk som jag tvingades bort från utan en kronas ersättning, se bilaga företagspresentation System 3R. Företagets marknadsvärde vid tidpunkten för kapningen uppgick till ca 175 miljoner kronor.

Jag är ytterst besviken på Damberg, som inte ens har kunnat göra sig besväret att besvara mina otaliga brev och mejl, i vilka jag har försökt att på alla sätt och vis uppmärksamma Industrifondens direkta sabotage och grova lagbrott i samband med tvisten. Eller skall allt tolkas som en ren bluff och ett medvetet svek från Dambergs sida, eftersom han så konsekvent håller sig undan och vägrar ta tag i denna allvarliga situation? Den omfattande satsningen av skattemedel som Damberg nu gör, skall den endast ses som skådebröd för att ge intryck av stöd till näringslivet?

Alla mina satsningar och strävanden för att bygga en global och tidsenlig koncern, vilka resulterat i flera tusentals manår av riktiga och välavlönade jobb, många miljarder i exportintäkter (exportandel 97 %), miljarder i intäkter för samhället, har nu slutligen resulterat i att jag bestraffas med att bära Industrifondens rättegångskostnad. Jag har alltså själv fått bekosta en tvist som Industrifonden och staten/Damberg vunnit på grund av falsk muntlig och skriftlig bevisning.

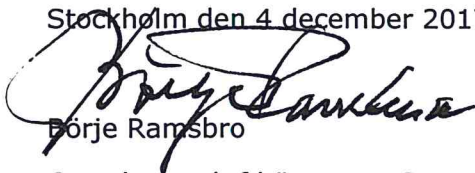
Efter några år såldes mitt företag vidare för ca 325 miljoner kronor till en utländsk ägare som fortsätter att producera produkter och koncept grundade på mina stulna immateriella tillgångar.

Börje Ramsbro

Så här kan det se ut i Sverige idag, där grov ekonomisk brottslighet kan spåras till regeringens korridorer där de accepteras och försvaras. Staten/Damberg visar vägen till bluff och svek för andra att följa efter.

Stämmer detta eller är det total okunnighet från Dambergs sida om att tvister i svensk domstol är ett lotteri utan rättsliga inslag? Finns det ingen medvetenhet om att den som ljuger mest och bäst och anlitar kostsamma advokater utan skrupler vinner tvisten, eftersom en andra prövning efter EMR-reformen inte släpps fram för en fullständig omprövning i högre instans hovrätten?

Stockholm den 4 december 2017

Börje Ramsbro

Grundare och fd ägare av System 3R-koncernen
Omsättning 2016 ca 400 mkr varav export 97 %

